

[Bramsnæs.]
gives af det Forslag, Ministeren har fremsat. Ellers svigter man de Forudsætninger, hvorunder Banklovsforslaget er kommet fra Folketinget, og formentlig ogsaa de Forudsætninger, hvorudfra man har rettet Henvendelse til den højtærede Minister, idet man vel gik ud fra, at det var det Banklovsforslag, som forelaa i Rigsdagen, der skulde gennemføres.

Jeg er ikke sikker paa, at vi kan faa Klarhed over, hvorvidt Regeringen ønsker at gennemføre en Banklov i denne Samling eller ej, før vi har set Ministeriets Ændringsforslag, og derfor vil jeg atter anmode om, at disse Ændringsforslag maa blive tilsendt Udvalget saa snart som muligt. Jeg tror ikke, det er nogen helt værdig Stilling for Udvalget at indtage, hvis man der begynder at diskutere Problemer i al Almindelighed og ikke aner noget om, hvorledes Ministeriet vil stille sig til det foreliggende Lovforslag, der anvendes som Diskussionsgrundlag. Det maa dog være den mindste Fordring, man kan stille til et Ministerium, som sætter et Forslag til Behandling i det ene eller det andet Ting, at Ministeriet, straks naar dette Forslag skal til Behandling i Rigsdagen, klargør overfor denne, hvorledes Ministeriets Stilling er. Det er den Minimumsfordring, som absolut maa stilles til et Ministerium, og har det ikke opfyldt den ved Forelæggelsen, er det dets uafviselige Pligt at gøre det meget hurtigt derefter, saaledes at Udvalget virkelig kan komme til at arbejde. Ellers bliver det hele kun en Filmsforestilling, og det ønsker jeg ikke at være med til i denne Sag.

Den højtærede Ministers Bemærkninger om, at Bankinspektørens Kontrol ikke kunde erstatte Bankledelsens egen Kontrol, og at man maatte passe paa, at Bankledelsen ikke blev sløj, fordi der var Bankinspektionskontrol, forstaar jeg ikke. Det er ikke Meningen at gøre Bankledelsen tryk ved Kontrollen, saa at Ledelsen kunde sige til sig selv: Nu behøver vi ikke at passe paa, det gør Bankinspektøren. Noget saadant kan aldrig forekomme. Det, der kan forekomme, er, at Bankinspektøren kontrollerer Ledelsen og derved skaber en Sikkerhed for dem, der er interesseret i Bankens Økonomi, som Ledelsen ikke skaffer, fordi den ikke røgter sit Hverv tilstrækkeligt. Det er Ledelsen, der skal kontrolleres, men Ledelsen har naturligvis sit fulde Ansvar. Der er ikke paa noget Punkt Tale om at tage noget som helst

Ansvar fra Ledelsen. Det er ikke en Bankinspektions Opgave, men det er heller ikke Hensigten med dette Lovforslag. Naar den højtærede Minister udtaler sig saaledes, kunde man faa det Indtryk, at Lovforslaget havde til Hensigt at svække Ledelsens Ansvar overfor Bankvirksomheden. Men det er der ikke Tale om. Nej, det gælder om, at Ledelsen udfører sine Funktioner paa den rigtige Maade, og at Ledelsen tager sit Ansvar. Vi har mangfoldige Beviser for, at det har en Bankledelse ikke gjort, og derfor kan vi ikke overlade til den selv at skønne over, hvorvidt Ledelsen skal foregaa paa den ene eller den anden Maade, og at føle det Ansvar, den skal føle. Der maa være en offentlig Myndighed til at overse det. Det er det, Bankinspektionen skal gøre, men den skal ikke paa nogen Maade tage Ansvaret fra Bankledelsen eller fra nogen, som har med en Banks Administration at gøre. Bankinspektionens Opgave er at sørge for, at de, der paatager sig den Opgave at lede en Bank, ogsaa gør det. Paa dette Grundlag vil det foreliggende Forslag komme til at virke, hvis det bliver vedtaget. Hvis man har til Hensigt fra Ministeriets eller fra anden Side at svække dette Grundlag, saaledes at det ikke kan anses for at være tilfredsstillende, vil jeg indrømme, at saa trænger vi ikke til nogen ny Banklov. Det, der skulde gøres, var netop at sikre, at vi fik en Banklovgivning, som paa en mere effektiv Maade end den nuværende skaffede offentlig Kontrol med, at Bankledelsen udfører sine Funktioner paa rette Maade, med det Ansvar, der skal være. Det er Banklovens Formaal. Den Minister, der ønsker at gennemføre en Banklov, bør efter min Mening ikke være med til at vække det Indtryk i Befolkningen, at Banklovens Opgave er at svække Ledelsens Ansvar.

Jeg vil stadig anmode den højtærede Minister om, at disse Ændringsforslag maa blive fremsat snarest muligt. Jeg kunde maaske have Lov til at spørge om, hvilken Tidsfrist den højtærede Minister mener at maatte have til Udarbejdelse af de Ændringsforslag, som jeg formoder vil blive stillet fra Ministeriets Side. Hvis Ministeriet i Overensstemmelse med Ordføreren for det radikale Venstre mener, at der ikke er Grund til at stille Ændringsforslag, hvis Lovforslaget kan gennemføres, som det er, skal jeg være den sidste til at opfordre den højtærede Minister til at stille Ændringsforslag. Men hvis han vil det, op-